

EXTRADITION

**Instrument Amending the Convention of
October 24, 1961, and the Supplementary
Convention of March 14, 1983,
Between the UNITED STATES OF
AMERICA and SWEDEN**

Signed at Brussels December 16, 2004

with

Annex

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966
(80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

“ . . . the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof.”

SWEDEN

Extradition

*Instrument amending the convention of October 24, 1961, and
the supplementary convention of March 14, 1983.*

Signed at Brussels December 16, 2004;

*Transmitted by the President of the United States of America
to the Senate September 28, 2006 (Treaty Doc. 109-14,
109th Congress, 2d Session);*

*Reported favorably by the Senate Committee on Foreign Relations
July 29, 2008 (Senate Executive Report No. 110-12,
110th Congress, 2d Session);*

*Advice and consent to ratification by the Senate
September 23, 2008;*

Ratified by the President December 11, 2008;

Exchange of Instruments of Ratification April 28, 2009;

Entered into force February 1, 2010.

With annex.

Instrument as contemplated by Article 3(2) of the Agreement on Extradition between the United States of America and the European Union signed 25 June 2003, as to the application of the Convention on Extradition between the United States of America and Sweden signed 24 October 1961 and the Supplementary Convention on Extradition between the United States of America and the Kingdom of Sweden signed 14 March 1983

1. As contemplated by Article 3(2) of the Agreement on Extradition between the United States of America and the European Union signed 25 June 2003 (hereafter "the Extradition Agreement"), the Governments of the United States of America and the Kingdom of Sweden acknowledge that, in accordance with the provisions of this Instrument, the Extradition Agreement is applied in relation to the bilateral Convention on Extradition between the United States of America and Sweden signed 24 October 1961 and the Supplementary Convention on Extradition between the United States of America and the Kingdom of Sweden signed 14 March 1983 (hereafter collectively referred to as "the bilateral extradition treaty") under the following terms:

- (a) Article 5 of the Extradition Agreement as set forth in Article X (1) and (5) of the Annex to this Instrument shall govern the mode of transmission, and requirements concerning certification, authentication or legalization, of the extradition request and supporting documents;
- (b) Article 6 of the Extradition Agreement as set forth in Article XIII (1) of the Annex to this Instrument shall authorize an alternative channel of transmission of requests for provisional arrest;
- (c) Article 7(1) of the Extradition Agreement as set forth in Article X (7) of the Annex to this Instrument shall provide an alternative method for transmission of the request for extradition and supporting documents following provisional arrest;
- (d) Article 8 of the Extradition Agreement as set forth in Article XII of the Annex to this Instrument shall govern the channel to be used for submitting supplementary information;
- (e) Article 10 of the Extradition Agreement as set forth in Article XVI of the Annex to this Instrument shall govern the decision on requests made by several States for the extradition or surrender of the same person;
- (f) Article 11 of the Extradition Agreement as set forth in Article XVII of the Annex to this Instrument shall govern the use of simplified extradition procedures;
- (g) Article 12(3) of the Extradition Agreement as set forth in Article XV (3) of the Annex to this Instrument shall govern the procedures for transit in the event of unscheduled landing of aircraft;
- (h) Article 13 of the Extradition Agreement as set forth in Article VII of the Annex to this Instrument shall govern extradition with respect to conduct punishable by death in the requesting State; and

- (i) Article 14 of the Extradition Agreement as set forth in Article XI of the Annex to this Instrument shall govern consultations where the requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of a request for extradition.
2. The Annex reflects the integrated text of the provisions of the bilateral extradition treaty and the Extradition Agreement that shall apply upon entry into force of this Instrument.
3. In accordance with Article 16 of the Extradition Agreement, this Instrument shall apply to offenses committed before as well as after it enters into force.
4. This Instrument shall not apply to requests for extradition made prior to its entry into force.
5. (a) This Instrument shall be subject to the completion by the United States of America and the Kingdom of Sweden of their respective applicable internal procedures for entry into force. The Governments of the United States of America and the Kingdom of Sweden shall thereupon exchange instruments indicating that such measures have been completed. This Instrument shall enter into force on the date of entry into force of the Extradition Agreement.

(b) In the event of termination of the Extradition Agreement, this Instrument shall be terminated and the bilateral extradition treaty shall be applied. The Governments of the United States of America and the Kingdom of Sweden nevertheless may agree to continue to apply some or all of the provisions of this Instrument.

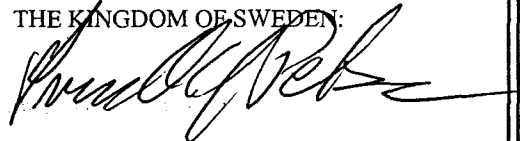
IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Instrument.

DONE at Brussels, in duplicate, this 16th day of December 2004, in the English and Swedish languages, both texts being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF
THE UNITED STATES OF AMERICA:

FOR THE GOVERNMENT OF
THE KINGDOM OF SWEDEN:

ANNEX

CONVENTION ON EXTRADITION BETWEEN THE UNITED STATES OF AMERICA AND SWEDEN

ARTICLE I

Each Contracting State undertakes to surrender to the other, subject to the provisions and conditions laid down in this Convention, those persons found in its territory who are sought for the purpose of prosecution, who have been found guilty of committing an offense, or who are wanted for the enforcement of a sentence, in respect of any offense made extraditable under Article II of this Convention committed within the territorial jurisdiction of the other, or outside thereof under the conditions specified in Article IV of this Convention.

ARTICLE II

(1) An offense shall be an extraditable offense only if it is punishable under the laws of both Contracting States by deprivation of liberty for a period of at least two years. However, when the request for extradition relates to a person who has been convicted and sentenced, extradition shall be granted only if the duration of the penalty, or the aggregate of the penalties still to be served amounts to at least six months.

(2) For the purpose of this Article, it shall not matter:

(a) whether or not the laws of the Contracting States place the offense within the same category of offenses or denominate the offense by the same terminology; or

(b) whether or not the offense is one for which United States federal law requires proof of interstate transportation, or use of the mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce, such matters being merely for the purpose of establishing jurisdiction in a United States federal court.

(3) Subject to the conditions set out in paragraphs (1) and (2) of this Article, extradition shall also be granted for conspiring in, attempting, preparing for, or participating in, the commission of an offense.

(4) When extradition has been granted with respect to an extraditable offense, it shall also be granted with respect to any other offense specified in the extradition request that meets all other requirements for extradition except for periods of deprivation of liberty set forth in paragraph (1) of this Article.

ARTICLE III

(1) Subject to the provisions of paragraph (2) of this Article, extradition shall be granted in respect of an extraditable offense committed outside the territorial jurisdiction of the requesting State if:

(a) the courts of the requested State would be competent to exercise jurisdiction in similar circumstances; or

(b) the person sought is a national of the requesting State.

(2) Extradition may be refused for an offense which has been committed within the territorial jurisdiction of the requested State, when that State takes all possible measures in accordance with its own laws to prosecute the person claimed.

(3) The words "territorial jurisdiction" as used in this Article and in Article I of this Convention mean: territory, including territorial waters, and the airspace thereover, belonging to or under the control of one of the Contracting States; and vessels and aircraft belonging to one of the Contracting States or to a citizen or corporation thereof when such vessel is on the high seas or such aircraft is over the high seas.

ARTICLE IV

Extradition shall not be granted in any of the following circumstances:

1. When the person sought has already been or is at the time of the request being proceeded against in the requested State in accordance with the criminal laws of that State for the offense for which his extradition is requested.

2. When the legal proceedings or the enforcement of the penalty for the offense has become barred by limitation according to the laws of either the requesting State or the requested State.

3. When the person sought has been or will be tried in the requesting State by an extraordinary tribunal or court.

4. When the offense is purely military.

5. If the offense is regarded by the requested State as a political offense or as an offense connected with a political offense.

6. If in the specific case it is found to be obviously incompatible with the requirements of humane treatment, because of, for example, the youth or health of the person sought, taking into account also the nature of the offense and the interests of the requesting State.

ARTICLE V

If the extradition request is granted in the case of a person who is being prosecuted or is serving a sentence in the territory of the requested State for a different offense, the requested State may:

- (a) defer the surrender of the person sought until the conclusion of the proceedings against that person, or the full execution of any punishment that may be or may have been imposed; or
- (b) temporarily surrender the person sought to the requesting State for the purpose of prosecution. The person so surrendered shall be kept in custody while in the requesting State and shall be returned to the requested State after the conclusion of the proceedings against that person in accordance with conditions to be determined by mutual agreement of the Contracting States.

ARTICLE VI

- (1) There is no obligation upon the requested State to grant the extradition of a person who is a national of the requested State, but the executive authority of the requested State shall, subject to the appropriate laws of that State, have the power to surrender a national of that State if, in its discretion, it be deemed proper to do so.
- (2) If the request for extradition is denied solely on the basis that the person claimed is a national of the requested State, that State shall, if asked to do so by the requesting State, take all possible measures in accordance with its own laws to prosecute the person claimed. If the requested State requires additional documents or evidence, such documents or evidence shall be submitted without charge to that State. The requesting State shall be informed of the result of its request.

ARTICLE VII

Where the offense for which extradition is sought is punishable by death under the laws in the requesting State and not punishable by death under the laws in the requested State, the requested State may grant extradition on the condition that the death penalty shall not be imposed on the person sought, or if for procedural reasons such condition cannot be complied with by the requesting State, on condition that the death penalty if imposed shall not be carried out. If the requesting State accepts extradition subject to conditions pursuant to this Article, it shall comply with the conditions. If the requesting State does not accept the conditions, the request for extradition may be denied.

ARTICLE VIII

A person extradited by virtue of this Convention may not be tried or punished by the requesting State for any offense committed prior to his extradition, other than that

which gave rise to the request, nor may he be re-extradited by the requesting State to a third country which claims him, unless the surrendering State so agrees or unless the person extradited, having been set at liberty within the requesting State, remains voluntarily in the requesting State for more than 45 days from the date on which he was released. Upon such release, he shall be informed of the consequences to which his stay in the territory of the requesting State might subject him.

ARTICLE IX

To the extent permitted under the law of the requested State and subject to the rights of third parties, which shall be duly respected, all articles acquired as a result of the offense or which may be required as evidence shall be surrendered.

ARTICLE X

(1) The request for extradition and supporting documents shall be transmitted through the diplomatic channel, which shall include transmission as provided for in paragraph 7 of this Article.

(2) The request for extradition shall be accompanied by:

(a) a statement as to the identity and probable location of the person sought;

(b) a statement of the facts of the case, including, if possible, the time and location of the crime;

(c) the provisions of the law describing the essential elements and the designation of the offense for which extradition is requested;

(d) the provisions of the law describing the punishment for the offense; and

(e) the provisions of the law describing any time limit on the prosecution or the execution of punishment for the offense.

(3) A request for extradition relating to a person who is sought for prosecution also shall be accompanied by:

(a) evidence providing probable cause to believe that the person sought is the person to whom the warrant or decision of arrest refers;

(b) a certified copy of the warrant of arrest, issued by a judge or other competent judicial officer with respect to a request emanating from the United States, or a certified copy of the decision of arrest (häkttningsbeslut) issued by a judge or other competent judicial officer with respect to a request emanating from Sweden, and such supplementary documentation as provides probable cause to believe that the person sought committed the offense for which extradition is requested. Such a warrant or decision of arrest and supplementary documentation shall be recognized as sufficient

grounds for extradition, unless, in a specific case, it appears that the warrant or decision of arrest is manifestly ill-founded.

(4) In the case of a person who has been convicted of the offense, a request for extradition shall be accompanied by a duly certified or authenticated copy of the final sentence of the competent court. If the person was found guilty but not sentenced, the request shall be accompanied by a statement to that effect by the competent court. However, in exceptional cases, the requested State may request additional documentation.

(5) Documents that bear the certificate or seal of the Ministry of Justice, or Ministry or Department responsible for foreign affairs, of the requesting State shall be admissible in extradition proceedings in the requested State without further certification, authentication, or other legalization. "Ministry of Justice" shall, for the United States of America, mean the United States Department of Justice; and, for Sweden, the Ministry of Justice of Sweden.

(6) The documents in support of the request for extradition shall be accompanied by a duly certified translation thereof into the language of the requested State.

(7) If the person whose extradition is sought is held under provisional arrest by the requested State, the requesting State may satisfy its obligation to transmit its request for extradition and supporting documents through the diplomatic channel pursuant to paragraph 1 of this Article, by submitting the request and documents to the Embassy of the requested State located in the requesting State. In that case, the date of receipt of such request by the Embassy shall be considered to be the date of receipt by the requested State for purposes of applying the time limit that must be met under Article XIII of this Convention to enable the person's continued detention.

ARTICLE XI

Where the requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of its request for extradition, it may consult the requested State to determine the extent to which the information can be protected by the requested State. If the requested State cannot protect the information in the manner sought by the requesting State, the requesting State shall determine whether the information shall nonetheless be submitted.

Article XII

1. The requested State may require the requesting State to furnish additional information within such reasonable length of time as it specifies, if it considers that the information furnished in support of the request for extradition is not sufficient to fulfill the requirements of this Convention.
2. Such supplementary information may be requested and furnished directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice of Sweden.

ARTICLE XIII

- (1) In case of urgency, either Contracting State may request the provisional arrest of any accused or convicted person. Requests for provisional arrest may also be made directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice of Sweden as an alternative to the diplomatic channel. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) may also be used to transmit such a request.
- (2) The application shall contain: a description of the person sought; the location of that person, if known; a brief statement of the facts of the case including, if possible, the time and location of the offense; a statement of the existence of a warrant or decision of arrest or a judgment of conviction against that person, as referred to in Article X; and a statement that a request for extradition of the person sought will follow.
- (3) On receipt of such an application, the requested State shall take the appropriate steps to secure the arrest of the person sought. The requesting State shall be promptly notified of the result of its application.
- (4) Provisional arrest shall be terminated if, within a period of 40 days after the apprehension of the person sought, the Executive Authority of the requested State has not received the formal request for extradition and the supporting documents required by Article X.
- (5) The termination of provisional arrest pursuant to paragraph (4) of this Article shall not prejudice the extradition of the person sought if the extradition request and the supporting documents mentioned in Article X are delivered at a later date.

ARTICLE XIV

- (1) The requested State shall provide review of documentation in support of an extradition request for its legal sufficiency prior to presentation to the judicial authorities and shall provide for representation of the interests of the requesting State before the competent authorities of the requested State.
- (2) Expenses related to the translation of documents and to the transportation of the person sought shall be paid by the requesting State. No pecuniary claim, arising out of the arrest, detention, examination and surrender of persons sought under the terms of

this Convention or arising out of the representation of the interests of the requesting State before the competent authorities of the requested State, shall be made by the requested State against the requesting State.

ARTICLE XV

1. Transit through the territory of one of the Contracting States of a person in the custody of an agent of the other Contracting State, and surrendered to the latter by a third State, and who is not of the nationality of the country of transit, shall, subject to the provisions of the second paragraph of this Article, be permitted, independently of any judicial formalities, when requested through diplomatic channels and accompanied by the presentation in original or in authenticated copy of the document by which the State of refuge has granted the extradition. In the United States of America, the authority of the Secretary of State of the United States of America shall be first obtained.

2. The permission provided for in this Article may nevertheless be refused if the criminal act which has given rise to the extradition does not constitute an offense enumerated in Article II of this Convention, or when grave reasons of public order are opposed to the transit.

3. Authorization is not required when air transportation is used and no landing is scheduled on the territory of the transit State. If an unscheduled landing does occur, the State in which the unscheduled landing occurs may require a request for transit that contains a description of the person being transported and a brief statement of the facts of the case. A request for transit shall be made through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice of Sweden. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) may be used to transmit such a request. All measures necessary to prevent the person from absconding shall be taken until transit is effected, as long as the request for transit is received within 96 hours of the unscheduled landing.

ARTICLE XVI

1. If the requested State receives requests from the requesting State and from any other State or States for the extradition of the same person, either for the same offense or for different offenses, the Executive Authority of the requested State shall determine to which State, if any, it will surrender the person.

2. If Sweden receives an extradition request from the United States of America and a request for surrender pursuant to the European arrest warrant for the same person, either for the same offense or for different offenses, its Executive Authority shall determine to which State, if any, it will surrender the person.

3. In making its decision under paragraphs 1 and 2, the requested State shall consider all of the relevant factors, including, but not limited to, the following:

- (a) whether the requests were made pursuant to a treaty;
- (b) the places where each of the offenses was committed;
- (c) the respective interests of the requesting States;
- (d) the seriousness of the offenses;
- (e) the nationality of the victim;
- (f) the possibility of any subsequent extradition between the requesting States; and
- (g) the chronological order in which the requests were received from the requesting States.

ARTICLE XVII

If the person sought consents to be surrendered to the requesting State, the requested State may, in accordance with the principles and procedures provided for under its legal system, surrender the person as expeditiously as possible without further proceedings. The consent of the person sought may include agreement to waiver of protection of the rule of specialty.

ARTICLE XVIII

To the extent consistent with the stipulations of this Convention and with respect to matters not covered herein, extradition shall be governed by the laws and regulations of the requested State.

ARTICLE XIX

This Convention may be terminated by either Contracting State giving notice of termination to the other Contracting State at any time, the termination to be effective six months after the date of such notice.

**Instrument som avses i artikel 3.2 i avtalet om utlämning mellan
Amerikas förenta stater och Europeiska unionen, undertecknat den 25 juni 2003,
om tillämpning av konventionen mellan
Amerikas förenta stater och Sverige om utlämning,
undertecknad den 24 oktober 1961,
och tilläggskonventionen till utlämningskonventionen mellan
Amerikas förenta stater och Konungariket Sverige, undertecknad den 14 mars 1983**

1. Enligt avsikten i artikel 3.2 i avtalet om utlämning mellan Amerikas förenta stater och Europeiska unionen, undertecknat den 25 juni 2003 (nedan kallat utlämningsavtalet), erkänner Amerikas förenta staters regering och Konungariket Sveriges regering att utlämningsavtalet i enlighet med bestämmelserna i detta instrument skall tillämpas på den bilaterala utlämningskonventionen mellan Förenta staterna och Sverige undertecknad den 24 oktober 1961 och tilläggskonventionen till utlämningskonventionen mellan Amerikas förenta stater och Konungariket Sverige undertecknad den 14 mars 1983 (nedan gemensamt kallade bilaterala utlämningskonventionen) enligt följande bestämmelser:

- a) Bestämmelserna i artikel 5 i utlämningsavtalet, som de framläggs i artikel X.1 och X.5 i bilagan till detta instrument, skall reglera sättet för översändande och fordringar avseende bestyrkande, vidimering eller legalisering av utlämningsframställningen och av de handlingar som stöder denna.
- b) Bestämmelserna i artikel 6 i utlämningsavtalet, som de framläggs i artikel XIII.1 i bilagan till detta instrument, medger en alternativ väg för översändande av framställningar om provisoriskt anhållande.
- c) Bestämmelserna i artikel 7.1 i utlämningsavtalet, som de framläggs i artikel X.7 i bilagan till detta instrument, medger en alternativ metod för översändande av framställningen om utlämning och av handlingar som stöder denna efter provisoriskt anhållande.
- d) Bestämmelserna i artikel 8 i utlämningsavtalet, som de framläggs i artikel XII i bilagan till detta instrument, skall reglera vilken kanal som skall användas för att översända kompletterande uppgifter.
- e) Bestämmelserna i artikel 10 i utlämningsavtalet, som de framläggs i artikel XVI i bilagan till detta instrument, skall reglera avgöranden i fråga om framställningar som gjorts av flera stater om utlämning eller överlämnande av samma person.

f) Bestämmelserna i artikel 11 i utlämningsavtalet, som de framläggs i artikel XVII i bilagan till detta instrument, skall reglera tillämpningen av förenklat utlämningsförfarande.

g) Bestämmelserna i artikel 12.3 i utlämningsavtalet, som de framläggs i artikel XV.3 i bilagan till detta instrument, skall reglera förfarandet för transitering vid icke planerade landningar vid flygtransport.

h) Bestämmelserna i artikel 13 i utlämningsavtalet, som de framläggs i artikel VII i bilagan till detta instrument, skall reglera utlämning för brott som är belagda med dödsstraff i den ansökande staten.

i) Bestämmelserna i artikel 14 i utlämningsavtalet, som de framläggs i artikel XI i bilagan till detta instrument, skall reglera samrådsförfarandet när den ansökande staten överväger att överlämna särskilt känsliga uppgifter till stöd för en framställning om utlämning.

2. I bilagan återges den integrerade texten till bestämmelserna i den bilaterala utlämningskonvention och det utlämningsavtal som skall gälla vid detta instruments ikraftträdande.

3. I enlighet med artikel 16 i utlämningsavtalet skall detta instrument tillämpas på brott som har begåtts både före och efter dess ikraftträdande.

4. Detta instrument skall inte tillämpas på utlämningsframställningar som har gjorts före dess ikraftträdande.

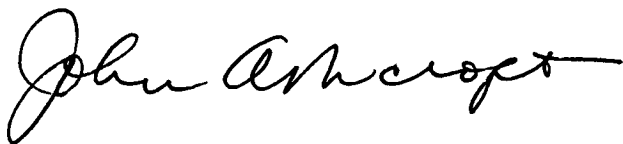
5a) Detta instrument skall vara föremål för Amerikas förenta staters och Konungariket Sveriges genomförande av sina respektive tillämpliga interna förfaranden för ikraftträdande. Amerikas förenta staters regering och Konungariket Sveriges regering skall därefter utväxla instrument som anger att dessa förfaranden har verkställts. Detta instrument träder i kraft dagen för utlämningsavtalets ikraftträdande.

b) Om utlämningsavtalet upphör att gälla, skall detta instrument upphöra att gälla och den bilaterala utlämningskonventionen tillämpas. De avtalsslutande staternas regeringar får dock komma överens om att fortsätta att tillämpa några eller alla bestämmelser i detta instrument.

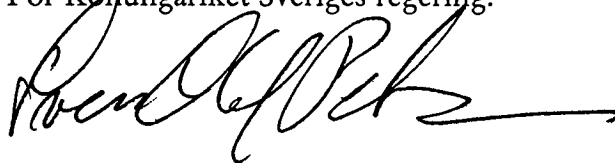
Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade av sina respektive regeringar, undertecknat detta instrument.

Som skedde i16th..... denDecember 2004..... i två exemplar på engelska och svenska språken, vilka båda texter är lika giltiga.

För Amerikas förenta staters regering:

A handwritten signature in cursive script, appearing to read "John A. McCrory".

För Konungariket Sveriges regering:

A handwritten signature in cursive script, appearing to read "Robert J. Beck".

Konvention om utlämning mellan Amerikas förenta stater och Sverige

Artikel I

Vardera avtalsslutande staten åtar sig att i enlighet med de bestämmelser och villkor som fastställts i denna konvention till den andra staten utlämna på dess territorium påträffade personer, som är eftersökta för lagföring, som har befunnits skyldiga till ett brott eller som är eftersökta för verkställandet av en dom beträffande ett enligt artikel II i denna konvention utlämningsbart brott, vilket har begåtts inom den andra statens territoriella jurisdiktionsområde eller utanför detta under de i artikel III i denna konvention angivna villkoren.

Artikel II

1. Ett brott skall vara ett utlämningsbart brott endast om det enligt båda de avtalsslutande staternas lagar är belagt med frihetsstraff under en tid av minst två år. När framställningen om utlämning avser en person som har befunnits skyldig till och dömts för brott, skall emellertid utlämning beviljas endast om strafftidens längd eller den sammanlagda strafftid som återstår att avtjäna uppgår till minst sex månader.

2. Vid tillämpningen av denna artikel skall det vara utan betydelse,

a) om de avtalsslutande staternas lagar hänför brottet till samma brottskategori eller betecknar brottet med samma terminologi; eller

b) om det för brottet enligt Amerikas Förenta Staters federala lagstiftning krävs bevis för mellanstatlig transport eller användning av postväsendet eller andra hjälpmedel som berör mellanstatlig eller utrikes handel, eftersom sådana omständigheter endast är av betydelse för att ge behörighet åt en federal domstol i Amerikas Förenta Stater.

3. Med beaktande av de i punkterna 1 och 2 i denna artikel angivna villkoren skall utlämning också beviljas för stämpling, försök, förberedelse eller medverkan till brott.

4. När utlämning har beviljats beträffande ett utlämningsbart brott, skall den också beviljas beträffande varje annat brott som har upptagits i utlämningsframställningen och som uppfyller alla andra villkor för utlämning utom den i punkt 1 i denna artikel angivna tiden för frihetsberövande.

Artikel III

1. Med förbehåll för bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel skall utlämning beviljas för ett utlämningsbart brott som har begåtts utanför den ansökande statens territoriella jurisdiktionsområde, om

a) den anmodade statens domstolar skulle ha varit behöriga att utöva jurisdiktion under liknande omständigheter; eller

b) den eftersökte är medborgare i den ansökande staten.

2. Utlämning får vägras för ett brott som har begåtts inom den anmodade statens territoriella jurisdiktionsområde, när denna stat vidtar alla de åtgärder som är möjliga enligt dess egen lag för att lagföra den person som har begärts utlämnad.

3. Med uttrycket "territoriellt jurisdiktionsområde" i denna artikel och i artikel I i denna konvention förstås territorium, inbegripet sjöterritorium och luftrummet däröver, som tillhör endera avtalsslutande staten eller står under dess kontroll, liksom fartyg och luftfartyg, tillhörande endera avtalsslutande staten eller dess medborgare eller juridiska personer, när sådant fartyg befinner sig på öppna havet eller sådant luftfartyg befinner sig över öppna havet.

Artikel IV

Utlämning skall icke medgivas när någon av följande omständigheter föreligger:

1. Om den vars utlämning begärts redan lagförts eller vid tiden för framställningen lagföres i den anmodade staten i enlighet med gällande strafflag i denna stat för det brott, för vilket utlämningen begärts.

2. Om talan å brottet preskriberats eller straffet för brottet eljest förfallit enligt lagstiftningen i antingen den ansökande eller den anmodade staten.

3. Om den som begärts utlämnad åtalats eller kommer att åtalas inför extraordinär domstol i den ansökande staten.

4. Om gärningen utgör brott enbart enligt militär lagstiftning.

5. Om brottet av den anmodade staten betraktas som politiskt eller förknippat med ett politiskt brott.

6. Om utlämning i särskilt fall finnes uppenbart oförenlig med humanitetens krav på grund av, exempelvis, den avsedda personens ungdom eller hälsotillstånd, med beaktande jämväl av brottets beskaffenhet och den ansökande statens intressen.

Artikel V

Om en utlämningsframställning beviljas beträffande en person mot vilken åtal har väckts eller som på den anmodade statens territorium avtjänar straff för ett annat brott, får den anmodade staten

a) uppskjuta överlämnandet av den eftersökte till dess förfarandet mot denna person har slutförts eller till dess det straff som kan ha utdömts eller kan komma att utdömas har slutgiltigt avtjänats; eller

b) tillfälligt överlämna den eftersökte till den ansökande staten för lagföring. Den sålunda överlämnade personen skall hållas i förvar under uppehållet i den ansökande staten och skall, sedan förfarandet mot denna person slutförts, återlämnas till den anmodade staten på villkor, varom de avtalsslutande staterna kommer överens.

Artikel VI

1. Den anmodade staten är icke förpliktigad att bevilja utlämning av en person, som är medborgare i den anmodade staten, men den verkställande myndigheten i den anmodade staten skall i enlighet med lagen i denna stat ha rätt att överlämna en egen medborgare, om detta enligt dess bedömande anses böra ske.

2. Om utlämningsframställningen avslås enbart på grund av att den person som har begärts utlämnad är medborgare i den anmodade staten, skall denna stat, om den uppmanas härtill av den ansökande staten, vidtaga alla åtgärder som är möjliga enligt dess egen lag för att lagföra den person som har begärts utlämnad. Om den anmodade staten behöver ytterligare handlingar eller bevis, skall sådana handlingar eller bevis utan kostnad överlämnas till denna stat. Den ansökande staten skall underrättas om resultatet av sin framställning.

Artikel VII

Om det brott för vilket utlämning begärs är belagt med dödsstraff enligt lagstiftningen i den ansökande staten men inte i den anmodade staten, får den anmodade staten bevilja utlämning på villkor att den som eftersöks inte skall ådömas dödsstraff, eller, om den ansökande staten av formella skäl inte kan uppfylla detta villkor, på villkor att dödsstraff som utdömts inte skall verkställas. Om den ansökande staten godtar utlämning med förbehåll för villkoren enligt denna artikel, skall den uppfylla villkoren. Om den ansökande staten inte godtar villkoren, får framställningen om utlämning avslås.

Artikel VIII

Den som utlämnats enligt denna konvention må icke lagföras eller straffas i den ansökande staten för annat före utlämningen begånget brott än det, som föranlett utlämningen, och ej heller av nämnda stat vidareutlämnas till tredje land som eftersöker honom, med mindre den stat, som överlämnat honom, samtycker därtill eller ock han själv, efter att ha frigivits i den ansökande staten frivilligt kvarstannar där under längre tid än 45 dagar från dagen för hans frigivande. Vid frigivande som nyss sagts skall han underrättas om den påföljd hans uppehåll å den ansökande statens territorium må medföra för hans vidkommande.

Artikel IX

I den utsträckning lagstiftningen i den anmodade staten så medger och under vederbörligt tillgodoseende av tredje mans rättigheter skola alla föremål, som åtkommits genom brottet eller erfordras såsom bevis, överlämnas.

Artikel X

1. Framställningen om utlämning och handlingar som stöder denna skall översändas på diplomatisk väg, inbegripet översändande enligt punkt 7 i denna artikel.

2. Framställningen om utlämning skall åtföljas av
 - a) uppgift om den eftersöktes identitet och troliga uppehållsort;
 - b) uppgift om de faktiska förhållandena i ärendet innefattande, om möjligt, tidpunkt och plats för brottet;
 - c) de lagrum som anger de väsentliga rekvisiten för det brott för vilket utlämning begärs och brottets benämning;
 - d) de lagrum som anger straffet för brottet; och
 - e) de lagrum som anger eventuell åtals- eller påföljdspreskription för brottet.
3. En framställning om utlämning av en person som är eftersökt för lagföring skall också åtföljas av
 - a) bevisning som visar att det finns sannolika skäl att antaga att den eftersökte är den person som åsyftas med häktningsbeslutet;
 - b) en bestyrkt kopia av ett häktningsbeslut (warrant of arrest) utfärdat av en domare eller annan behörig domstolstjänsteman såvitt gäller en framställning från Amerikas Förenta Stater, eller en bestyrkt kopia av ett häktningsbeslut utfärdat av en domare eller annan behörig domstolstjänsteman såvitt gäller en framställning från Sverige, samt sådan ytterligare utredning som ger vid handen att det finns sannolika skäl att antaga att den eftersökte har begått det brott för vilket utlämning begärs. Ett sådant häktningsbeslut och sådan ytterligare utredning skall godtagas som tillräcklig grund för utlämning, om det inte i ett särskilt fall framgår att häktningsbeslutet är uppenbart oriktigt.
4. Beträffande en person som har befunnits skyldig till brottet skall en framställning om utlämning åtföljas av en vederbörligen bestyrkt eller vidimerad kopia av den behöriga domstolens slutliga dom. Beträffande den som har befunnits skyldig men icke har dömts till straff skall framställningen åtföljas av ett intyg härom från den behöriga domstolen. I undantagsfall får dock den anmodade staten begära ytterligare handlingar.
5. Handlingar som är försedda med certifikat eller sigill från justitieministeriet eller det ministerium som ansvarar för utrikespolitiken i den ansökande staten skall godtas vid utlämningsförfaranden i den anmodade staten utan ytterligare certifiering, bestyrkande, vidimering eller annan legalisering. Med termen *justitieministeriet* skall för Amerikas förenta staters del avses *United States Department of Justice* och för Sveriges del *Justitiedepartementet*.
6. De handlingar som ligger till grund för utlämningsframställningen skall åtföljas av en vederbörligen bestyrkt översättning till den anmodade statens språk.
7. Om den person vars utlämning begärs är provisoriskt anhållen i den anmodade staten, får den ansökande staten uppfylla sin skyldighet att översända utlämningsframställningen och de handlingar som ligger till grund för den på diplomatisk väg i enlighet med punkt 1 i denna artikel genom att lämna in framställningen och underlagshandlingarna till den anmodade statens ambassad i den ansökande staten. I så fall skall den dag ambassaden mottog framställningen anses vara den dag den anmodade staten mottog framställningen med avseende på tillämpningen av eventuella tidsfrister

som skall iakttas enligt artikel XIII i denna konvention för att personen skall kunna hållas i fortsatt förvar.

Artikel XI

När den ansökande staten överväger att överlämna särskilt känsliga uppgifter som stöd för sin framställning om utlämning, får den samråda med den anmodade staten för att avgöra i vilken utsträckning det är möjligt för denna stat att skydda uppgifterna. Om den anmodade staten inte kan skydda uppgifterna på det sätt som den ansökande staten eftersträvar, får den ansökande staten avgöra om uppgifterna trots det skall överlämnas.

Artikel XII

1. Den anmodade staten får kräva att den ansökande staten lämnar ytterligare uppgifter inom en rimlig tidsfrist som den anmodade staten fastställer, om den anser att de uppgifter som lämnats som stöd för utlämningsframställningen inte är tillräckliga för att uppfylla kraven i denna konvention.

2. Sådana kompletterande uppgifter får begäras och lämnas direkt mellan United States Department of Justice och Justitiedepartementet.

Artikel XIII

1. I brådskande fall får endera avtalsslutande parten begära att en misstänkt eller dömd person provisoriskt anhålles. Framställningar om provisoriskt anhållande får, som ett alternativ till den diplomatiska vägen, översändas direkt mellan United States Department of Justice och Justitiedepartementet. Vägen över Internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol) får också användas för att översända en sådan framställning.

2. Begäran skall innehålla en beskrivning av den eftersökte, hans uppehållsort om denna är känd, en kort redogörelse för de faktiska omständigheterna i ärendet innefattande, om möjligt, tidpunkt och plats för brottet, uppgift om att häktningsbeslut eller dom meddelats mot nämnda person i enlighet med artikel X samt uppgift om att en framställning om utlämning av den eftersökte kommer att avges.

3. Sedan sådan begäran mottagits, skall den anmodade staten vidtaga lämpliga åtgärder för att säkerställa den eftersöktes anhållande. Den ansökande staten skall omedelbart underrättas om resultatet av sin begäran.

4. Det provisoriska anhållandet skall upphöra, om den verkställande myndigheten i den anmodade staten icke inom en tidsrymd av 40 dagar efter gripandet av den eftersökte har mottagit den föreskrivna framställningen om utlämning och de handlingar som enligt artikel X erfordras till stöd härför.

5. Att det provisoriska anhållandet upphört enligt punkt 4 i denna artikel skall icke förhindra utlämning av den eftersökte, om framställningen om utlämning och de handlingar till stöd härför som avses i artikel X avlämnas vid en senare tidpunkt.

Artikel XIV

1. Den anmodade staten skall granska de till stöd för utlämningsframställningen åberopade handlingarna med avseende på deras juridiska hållbarhet, innan de överlämnas till de dömande myndigheterna, och skall sörja för att den ansökande statens intressen företräds inför de behöriga myndigheterna i den anmodade staten.

2. Kostnader som har samband med översättningen av handlingar och den eftersöktes transport skall betalas av den ansökande staten. Den anmodade staten skall icke fordra ersättning av den ansökande staten för kostnader som uppkommit till följd av eftersökta personers anhållande eller häktning, förhör med dem eller deras överlämnande i enlighet med bestämmelserna i denna konvention eller till följd av att den ansökande statens intressen företräts inför de behöriga myndigheterna i den anmodade staten.

Artikel XV

1. Transport genom den ena avtalsslutande statens territorium under övervakning av företrädare för den andra avtalsslutande staten av den som utlämnats till den senare staten från tredje stat och vilken icke är medborgare i den stat varigenom han föres skall, där ej annat följer av bestämmelserna i andra stycket i denna artikel, tillåtas utan några rättsliga formaliteter, när detta begäres på diplomatisk väg och framställningen är åtföljd av den handling, i original eller bestyrkt avskrift, medelst vilken tillflyktsstaten medgivit utlämningen. I Amerikas Förenta Stater skall bemyndigande först inhämtas från Amerikas Förenta Staters Secretary of State.

2. Tillstånd varom förmäles i denna artikel må likväl vägras, om den gärning som föranlett utlämningen icke utgör något i artikel II i denna konvention uppräknat brott eller därest enligt allmänna rättsprinciper (ordre public) synnerliga skäl tala emot genomtransporten.

3. Tillstånd krävs inte när flygtransport används och ingen landning inom transiteringsstatens territorium planeras. Om en icke planerad landning sker, kan den stat i vilken landningen sker kräva en framställning om transitering, som skall innehålla en beskrivning av den person som transiteras och en kortfattad redogörelse för omständigheterna i fallet. En framställning om transitering skall göras via diplomatiska kanaler eller direkt mellan United States Department of Justice och Justitiedepartementet. Vägen över Internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol) får användas för att översända en sådan framställning. Alla åtgärder som är nödvändiga för att hindra personen från att rymma skall vidtas tills transiteringen verkställs, om framställningen om transitering mottas inom 96 timmar efter den icke planerade landningen.

Artikel XVI

1. Om den anmodade staten mottar framställningar från den ansökande staten och från en eller flera andra stater om utlämning av samma person, antingen för samma brott eller för olika brott, skall den verkställande myndigheten i den anmodade staten

avgöra till vilken stat den skall överlämna personen, om den beslutar att över huvud taget utlämna honom eller henne.

2. Om Sverige mottar en framställning om utlämning från Amerikas förenta stater och en framställning om överlämnande i enlighet med den europeiska arresteringsordern avseende samma person, antingen för samma brott eller för olika brott, skall Sveriges verkställande myndighet avgöra till vilken stat den skall utlämna personen, om den beslutar att över huvud taget utlämna honom eller henne.

3. När den anmodade staten fattar sitt beslut i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel, skall den beakta alla relevanta omständigheter, även, men inte utslutande, de följande:

- a) Huruvida framställningarna har gjorts i enlighet med ett avtal.
- b) De orter där de enskilda brotten begicks.
- c) De ansökande staternas respektive intressen.
- d) Brottens svårhetsgrad.
- e) Offrets nationalitet.
- f) Möjligheten till utlämning vid ett senare tillfälle mellan de ansökande staterna.
- g) Den kronologiska ordning i vilken framställningarna från de ansökande staterna mottogs.

Artikel XVII

Om den som eftersökts samtycker till att överlämnas till den ansökande staten, får den anmodade staten i enlighet med de principer och förfaranden som gäller i dess rättssystem överlämna honom eller henne så snabbt som möjligt utan ytterligare förfaranden. Den eftersöktes samtycke kan innefatta att han eller hon går med på att avstå från skydd enligt specialitetsprincipen.

Artikel XVIII

I den utsträckning detta står i överensstämmelse med bestämmelserna i denna konvention och beträffande sådant som icke innefattas däri skall utlämning regleras av gällande lagar och föreskrifter i den anmodade staten.

Artikel XIX

Denna konvention må när som helst uppsägas av avtalsslutande stat genom meddelande härom till den andra avtalsslutande staten och uppsägningen skall träda i kraft sex månader efter det sådant meddelande lämnats.